

517 Pozdvihni se, duše, z prachu

transpozice 2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod

Vstup

1. Po-zdvih-ni se, du - še, z pra-chu, za - leť k raj-ským kon - či - nám,

s báz-ní, a - le be - ze stra - chu vstup tam v lás - ky sva - tý chrám.

Vzleť, kde Bůh tvůj věč - ný síd - lí, bla - ží sva - té, svě - ti - ce,

a vše kry - je lás - ky kříd - ly ja - ko plod svůj or - li - ce.

2. Sláva tobě, velký Bože,
jenž jsi stvořil tento svět!
Ráno voláš slunce z lože,
zjara budíš vonný květ.
Jitřní záře, duhy krása,
světlý den i jasná noc,
všechno slávu tvoji hlásá,
zvěstuje tvou božskou moc.

Před evangeliem
3. Ty, jenž dáváš klasům zrání,
krásou šatíš lilie,
dej se nám vždy lépe znáti,
jak tě Syn tvůj zjevuje.
Kéž nám pravda slova tvého
svítí ve tmách světlem svým,
k sídlům blaha nebeského
buď nám vůdcem bezpečným.

Obětní průvod
4. Přijmi dary sluhy svého,
jež tvá země zplodila
a jež moudrost Syna tvého
za oběť si zvolila;
učiň, ať ta oběť čistá
slovem tvým se promění
v tělo a krev Jezu Krista
a nám všem je k spasení.

Vstup 2

2. Slá - va to - bě, vel - ký Bo - že, jenž jsi stvo - řil ten - to svět!

Rá - no vo - láš slun - ce z lo - že, zja - ra bu - díš von - ný květ.

Jitř - ní zá - ře, du - hy krá - sa, svě - tlý den i jas - ná noc,

všech - no slá - vu tvo - ji hlá - sá, zvěs - tu - je tvou bož - skou moc.

Před evangeliem

3. Ty, jenž dá - váš kla - sům zrá - ti, krá - sou ša - tíš li - li - e,

dej se nám vždy lé - pe zná - ti, jak tě Syn tvůj zje - vu - je.

Kéž nám prav - da slo - va tvé - ho sví - tí ve tmách svě - tlem svým,

k sí - dlům bla - ha ne - bes - ké - ho buď nám vůd - cem bez - peč - ným.

Obětní průvod

4. Při - jmi da - ry slu - hy své - ho, jež tvá ze - mě zplo - di - la

a jež mou-drost Sy - na tvé - ho za o - běť si zvo - li - la;

u - číň, ať ta o - běť čis - tá slo - vem tvým se pro - mě - ní

v tě - lo a krev Je - zu Kris - ta a nám všem je k spa - se - ní.